

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ . . . . . Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει τὸν στίγον . . . . . λεπτά 20.
Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΠΟΙΟΝ ΤΟ ΕΛΑΤΗΡΙΟΝ!

Πρὶν ἢ δημοκρατηθῆ ἡ Ἀττικὴ ἦτο Ἀττικὴ βασιλευμένη, καὶ τελευταῖος αὐτῆς βασιλεὺς, ὡς πάντες ἐνθυμοῦνται, ἦτο ὁ Κόδρος. Τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα τότε κατηργήθη, οὐχὶ διότι ἀπήρεσκε τοῖς Ἀθηναίοις τὸ ἔχειν ἡγεμόνα, Βασιλέα καλούμενον, ἀλλὰ διότι οὐδεὶς ἦτο ἀξίος νὰ λάβῃ τὸν τιμητικὸν τοῦτον τίτλον, ὅστις ἐν πάσῃ τῆς Πατρίδος ἀνάγκῃ ὑπεχρέου αὐτὸν, νὰ διαρρήξῃ τὴν βασιλικὴν προφύραν, νὰ θραύσῃ τὸ σκῆπτρον, καὶ τὸ βασιλικὸν διάδημα καταπατήσας νὰ προσέλθῃ καὶ χύσῃ καὶ θύσῃ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Πατρίδος πρὸς σωτηρίαν καὶ δόξαν αὐτῆς. Οὕτως εἶχεν ἡ βασιλεία καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐν Ἑλλάδι κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, καὶ οὕτως ἐπαυσεν ἡ βασιλεία ἐξ Ἑλλάδος. Ὅτι δὲ τὸν Κόδρον εἶχεν ἐν ὄψει, ὁ ἡρωϊκῶς ἐπὶ τῶν ἐπάλλεων τῆς Κων/πόλεως μαχόμενος καὶ πεσὼν τελευταῖος τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων αὐτοκράτωρ, Κωνσταντῖνος ὁ παλαιολόγος, οὐδεὶς ὁ ἀντιλέξων.

Τὴν παρέκθεσιν ταύτην ἐποιησάμεθα μόνον καὶ μόνον ὅπως ἀποδείξωμεν, ὅτι πάτριον ἦν τοῖς Ἑλλησιν ἔχειν βασιλεῖς καὶ τιμᾶν καὶ σεβέσθαι αὐτούς, ὥστε μόνον τοῖς μὴ ὑποσχομένοις οὕτως, ὡς ὁ Κόδρος καὶ ὁ Κωνσταντῖνος βασιλεύειν, ἠρνοῦντο τὸν μέγαν καὶ σεπτὸν τοῦτον τίτλον.

Ἡμεῖς δὲ, οἱ ἐλεύθεροι νῦν καλούμενοι Ἕλληνες, ἀντὶ πάσης ἄλλης πολιτείας τὴν συνταγματικὴν προὔκριναμεν βασιλείαν, καὶ τιμῶμεν καὶ σεβόμεθα αὐτήν, καὶ παρ' αὐτῆς ἐν κρίσιμοις καιροῖς, οἷοι οἱ συνέχοντες ἡμᾶς νῦν, προσδοκῶμεν, ὅπως, τῆς ὥρας ἐπιστάσης, ἐπανίδωμεν τὸν Κόδρον καὶ τὸν Κωνσταντῖνον, ἢ τὴν φιλοπατρίαν καὶ αὐταπάρνησιν αὐτῶν ἐκείνην. Ἀληθῶς δὲ ἕως τῆρα οὐδεὶς οὐδὲν ἔχει παράπονον κατὰ τῆς βασιλείας, ἥτις ἴσταται μὲν ὑψηλὰ καὶ ἐπισκοπεῖ τῶν πάντων, διαλαίεται δὲ ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἐκείνης, τῆς ζωῆς καὶ ζωῆς ποτε ἐμφρασθείσης, τοῦ καταστῆσαι τὴν Ἑλλάδα πρῶτον βασιλείου ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην τοῦ Βασιλέως ἡμῶν οὐδεὶς ἐλησμόνησε, καὶ οὐδὲ ὑπάρχει τις ὅστις δὲν προσδοκᾷ νὰ ἴδῃ ἡμῶν τινὰ τὸν Βασιλέα του ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὀλίγων μὲν ἀλλ' ἀνδρείων Ἑλλήνων, ὀδηγοῦντα αὐτοὺς εἰς τὸ στάδιον τῆς δόξης καὶ τὰ πεδία τῶν μαχῶν, καὶ διαφλεγόμενον ὑπὸ τῆς ἐνδόξου ἐπιθυμίας νὰ γείνη

μιμητῆς, ἐν ἀνάγκῃ, τῶν Κόδρων καὶ τῶν Παλαιολόγων. Ἡ θυσία αὕτη, θυσία ἦν οὐδεμία τῶν ἀπὸ Κόδρου μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων ἐστεμμένων κεφαλῶν δὲν ὑπάρχει νὰ μὴ ἐξήλωσε, πρῶτιστα καὶ μάλιστα προσήκει τοῖς ἡγεμόσι τῶν Ἑλλήνων.

Ἀλλὰ ἀφοῦ ἡ Πατρίς δὲν κινδυνεύει, πρὸς τί αἱ τοιαῦτα ἀξιώσεις ἤθελεν ἐρωτήσῃ τις. Τὰ τοιαῦτα, ἀποθρινόμεθα, γράφομεν, διότι μέτριον τι θέλομεν παρὰ τοῦ Βασιλέως ζήτησῃ οἱ Ἕλληνες, ὁ λαὸς δηλονότι, ἥτοι ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Τοῦτο δὲ δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ νὰ ἀναλάβῃ οἰκοθεν ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν τὸ ὕψιστον καθῆκον, τοῦ πορισμοῦ δηλονότι ὑλικῶν μέσων τῇ ὀπλιζομένῃ καὶ μὴ ἐπαρκούσῃ πρὸς ἐξοπλισμὸν αὐτῆς Ἑλλάδι.

Ἄλλοτε, ἐν ὁμοίᾳ περιστάσει, ὁ ἀείμνηστος Ὁθίων καὶ ἡ ἐπίσης σεπτὴ ἡμῶν βασίλισσα Ἀμαλία, συνορῶντες ὅτι τὸ ἔθνος οἰκοθεν δὲν ἐδύνατο νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν δαπανηρὰν μὲν ἀλυσιτελῆ δ' ἔπειτα, διὰ τὴν ἀνοίαν ἡμῶν, ἀποβᾶσαν ἐπιχειρήσῃ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν δούλων ἀδελφῶν, οἰκοθεν ὠρμήθησαν εἰς τὴν σύστασιν ἐπιτροπῶν, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, πρὸς συλλογὴν χρηματικῶν εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ ἐγγχειρήματος, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς βασιλικῆς ἐκείνης προνοίας καὶ περισκέψεως, ἂν καλῶς ἐνθυμούμεθα, συναπῆρτισε τὸ ποσὸν 22 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐν διαστήματι τριῶν μῆνῶν συλλεχθεισῶν, πλὴν ἄλλων δέκα ἐν Μονάχῳ τεταμιευμένων. Πρῶτος δὲ ἔρανος, ὁ ἐν τῇ ἐθνικῇ ταύτῃ εἰσφορᾷ ῥιφθῆς, ἦν ὁ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης. Ἡ Ἑλλάς τότε συνησπίσθη, καὶ τὸ ἔργον ἔμελλε νὰ ἐπιστεφθῇ, ἐὰν αἱ ἀντιζηλῖαι καὶ ἡ κακὴ τῆς ὥρας καὶ τῶν περιστάσεων ἐκλογὴ πρὸς ἐπιχειρήσῃ αὐτοῦ δὲν ἤθελον ἀναστῆλθαι τὸ ἔργον.

Ἐρωτῶμεν ἤδη, ἀφοῦ αἱ ψηφισθεῖσαι δαπάναι διὰ τὴν Ἐθνικὴν παρασκευὴν θεωροῦνται ἀνεπαρκεῖς, δὲν δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ ὁ αὐτὸς ἔρανος ὑπὸ τὴν σεπτὴν προεδρείαν τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης ἡμῶν, πρὶν τὰ πράγματα καταλάβωσιν ἡμᾶς χρηματικῶς ἐξάντλημένους; Ἴδου τὸ ἐλατήριον τὸ δυνάμενον νὰ πῆρῃ τῇ πατρίδι χρηματικὴν ποσότητα ἐπικουρὰν τῇ ἄρτι ψηφισθείσῃ. Ὅπως ἄλλως ἂν σκεφθῶμεν ἀποτυγχάνομεν, καὶ μόνῃ ἢ κοινῇ σύμπραξις ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου Ἄρχοντος μέχρι αὐτοῦ τοῦ ἐσχάτου πολίτου δύναται ν' ἀντισπῆσῃ τὸ βάρος τῶν δαπανῶν καὶ ν' ἀνταποκριθῇ πρὸς τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος. Οὕτως ἐργαζομένη ἡ

Βασιλεία σώζει τὸ Ἔθνος ἐκ μιᾶς μεγάλης δυσχερείας, ἐμφυχώνει αὐτὸ πρὸς τὸν προορισμὸν του, καὶ σφιγκτὰ συνδέει τὴν δόξαν καὶ τὸ ἑαυτῆς μέλλον μετὰ τῆς δόξης καὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Οὕτω προνοοῦσα, προδιδάσκει τὴν Εὐρώπην ἅπασαν ὅτι, ὅπως ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ προνοοῦσι περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν ἑαυτῶν τέκνων, οὕτω καὶ αὕτη προνοεῖ περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅστις δὲν εἶναι προωρισμένος ν' ἀποθάνῃ τὸν ἐκ μαρasmus θάνατον, ἀλλὰ θὰ ἐνωθῆ καὶ θὰ ἀποτελέσῃ ἐν σύνολον, μίαν ἐθνικότητα. Οὕτω πράττουσα ἡ Βασιλεία ταυτίζει πλέον τὴν ἑαυτῆς τύχην μετὰ τῆς τύχης τοῦ Ἔθνους, καὶ ἐλκύνουσα ὁλόκληραν τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν εἰς τὰ νεύματά Της, τὴν ἀποκαθιστᾷ μίαν οἰκογένειαν, ἐτοιμὴν νὰ θυσιάσῃ τὰ πάντα πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Πατρίδος.

Εἴθε νὰ εἰσακουσθῆ ἡ φωνὴ ἡμῶν, εἴθε νὰ ἐξέλθωμεν πλέον ἀπὸ τῆς ἐπιφυλακτικῆς εἰς τὴν ἀπροκάλυπτον ὁδὸν, ἀφοῦ αὐτὰ τὰ πράγματα εἰς τοῦτο μᾶς ὠθοῦσι τὸ σημεῖον, καὶ ἀφοῦ ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος εἰς τοῦτο μᾶς προσκαλῆ τὸ στάδιον πρὸ δύο ἐτῶν. ΒΑΣΙΛΕΥΤΕ! Ἔσχετε τὴν τύχην νὰ βασιλεύσῃ Ἔθνος μικρὸν, Ἔθνος πενιχρὸν, καταδεδιχασμένον νὰ ριπτάξῃ ἐντὸς στενοῦ κλωβοῦ. Ἀλλ' ἐν Σοὶ κεῖται νὰ διαρρήξῃς τὰ δεσμὰ καὶ καταθραύσῃς τὰ σιδηρὰ περιφράγματα τοῦ μικροῦ λέντος, οὗ βασιλεύεις. Ἴδου ὅτι καὶ χαίτην ἔθρεψεν οὗτος καὶ ταύτην ἠνωρθωμένην νῦν ἔχει καὶ τὸ σύνθημα παρὰ Σοῦ ἀναμένει. Ἄρκει νὰ νεύσῃς αὐτῷ μόνον καὶ εἰς τὸ νεῦμά Σου θὰ ὑπακούσῃ καὶ τὴν θέλησίν Σου θὰ ἐμπληρώσῃ. Ἐπέστη ὁ καιρὸς νὰ δοξασθῆς καὶ δοξάσῃς τὴν μικρὰν ἀλλ' ἐνδοξόν Σου Ἑλλάδα. Μηδενὸς λοιπὸν τῶν συντελούντων πρὸς τοῦτο καταμελήσῃς, εἰπέ καὶ ὁ λόγος Σου ἔσεται ἔργον, ζήτησον καὶ ὅ,τι ἀνζήτησῃς παρὰ τοῦ Ἔθνους Σου θὰ τὸ λάβῃς. Πρόστησον ὁδηγὸν τῶν σκέψεων καὶ ἀποφάσεών Σου τὴν φιλοπατρίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ ὁ Θεὸς μετὰ Σοῦ, ἡ Πατρίς μετὰ Σοῦ, ἡ ἀγάπη τοῦ Ἔθνους περὶ Σέ.

(Ἰδιαίτεροι ἀλληλογραφίαι «Πανόπης»).

Ἐν ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ τῆ 1 Ἰουλίου 1877.

Φίλιτάτε μοι!

Περὶ τῶν Κιρκασίων καὶ Ζεϊμπέκων ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις αὐστηρὰ μέτρα, διότι ἐγένοντο ἀφορμὴ καὶ ἐκλείσαν τὰ μεγαλειότερα δημόσια καταστήματα καὶ μετὰ τὰς ἐπτὰ οὐδεὶς ἐξήρχετο τῆς οἰκίας του. Ὄθεν ἄλλους μὲν ἀπέστειλεν εἰς τὸν πόλεμον, εἰς δὲ τοὺς μείναντας καὶ τοὺς ἐλευσομένους ὤρισε τόπον διαμονῆς τὸ Καδίκοι (Χαλκηδῶνα). — Τὰ τηλεγραφήματα ἀναγγέλλουσι περιφανεῖς νίκας τῶν ὀθωμανῶν ἐν Ἀσία, καὶ δι' αὐτῶν τῶν μέσων προσπαθεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνθουσιάσῃ τοὺς ὑπνίκους τῆς, ἀλλ' ὅσους ὀθωμανοὺς καὶ ἀνσυνανεστράφην παρ' οὐδενὸς ἤκουσα νὰ ἔχη πεποιηθῆν ὅτι θὰ νικῆσωσι, διότι καὶ τὰ τηλεγραφήματα δὲν τὰ πιστεύουσιν, ἀλλὰ θεωροῦσιν ὅτι τὰς ἤττας τὰς δημοσιεύουσιν ὡς νίκας, ὡς ἐγένετο καὶ διὰ τὸ Μαυροβούνιον. — Ἀπὸ τὴν δευτέραν τὸ ἔσπερας ἐλέγετο ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Ρεδιφ πασᾶς ἐφρονέθη ἐν τῇ μάχῃ, καὶ κατ' ἄλλους ὅτι ἐδολοφονήθη ὑπὸ Τούρκων, ὡς βέβαιον δὲ ἐθεωρεῖτο τὸ πρῶτον· γῆρας ὅμως διεψεύθη ἐπισήμως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι δὲν θέλουσι νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὴν διάψευσιν. Λέγεται ὅτι ὁ ὑπουργὸς οὗτος ἦλθεν εἰς λόγους μετὰ τοῦ Σερδάρ-ἐκρέμ (ἀρχιστρατήγου) τοῦ Λουδβέως, διότι

ἀντὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν διάβασιν τῶν Ῥώσων ἐκλασε τὰ στρατεύματα ἐντὸς τῶν φρουρίων, καὶ ὅτι ἐκ τούτου ἐφρονέθη. — Σημαίως ἐστῆσεν ἡ Κυβέρνησις εἰς διάφορα μέρη καὶ προσκαλεῖ ἐθελοντὰς ὀθωμανοὺς καὶ χριστιανοὺς, ὑποσχομένη γενναίας ἀμοιβάς, ἐκ τῶν Χριστιανῶν ὅμως οὐδεὶς, πιστεύω, θὰ ἐγγραφῆ. Ἐφύστησε δὲ καὶ ἐπιτροπὰς δι' ἰανέδες (αὐτοπροαιρέτους συνδρομὰς) παρ' ἄλλων τῶν κατοίκων μέχρι καὶ τοῦ γροσίου διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πολέμου. — Γενικὴ ἰδέα ἐπικρατεῖ ἐνταῦθα ὅτι θὰ ἔχωμεν τοὺς Ῥώσους ἐν Κων/πόλει μέχρι τῆς 15 Αὐγούστου, καὶ αὐτοὶ δὲ αἱ ὀθωμανοὶ φεβούμενοι τοῦτο λέγουσιν ὅτι εἶναι τὸ τέλος των. Ὑπάρχει ἑταιρία ἡ ὁποία πασχίζει νὰ ἐνθρονίσῃ καὶ πάλιν τὸν Μουράτ, ἔχοντα ἄλλως καλῶς. Γ.

Ἐν ΗΡΑΚΛΕΙῶ Κρήτης τῆ 3 Ἰουλίου 1877.

Γνωρίζετε ἤδη, πιστεύω, ὅτι ἡ Α. Ἐξ ὁ Γεν. Διοικητῆς Σμητῆ Πασᾶς ὄργανον τοῦ Συμβούλου Μουσταφᾶ Νουρῆ Πασᾶ καὶ τοῦ ἀρχιστρατηγῆ τῆς Νομαρχίας Νὺρ γενόμενος, κατέγεινε νὰ πείσῃ τὸν πεπολιτισμένον κόσμον δι' ἐγκυκλίου αὐτοῦ ὅτι ἡ Κρήτης οὐδενὸς ἐτέρου τὴν ἐπικύρωσιν ἐπιδικῶσιν, εἰ μὴ πράξῃσιν ἀφορωσῶν τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἐμπορίας, τῆς παιδείας καὶ τῆς βιομηχανίας· ὅτι οἱ Κρητῆς ἅπαντες ἡσυχῶσι καταγιγόμενοι εἰς τὰς ἐργασίας των καὶ ὅτι αἱ ὑποβληθεῖσαι ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων αἰτήσεις εἰσὶν ἀποκυρήματα τῆς φαντασίας εὐαριθμῶν πληρεξουσίων καὶ εἰς τοιοῦτον ἀνοίαις ἐβασεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὥστε νὰ θέλῃ καὶ ἡμεῖς αὐτοὺς νὰ πείσῃ, ὅπως παραδεχθῶμεν τὰς στρεβλὰς αὐτοῦ ἰδέας. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τούτου περιόδων ἐν τῇ Νήσῳ ἡμῶν ἀφίχθη τὴν παρ. δευτέραν καὶ εἰς τὴν πόλιν μας, οἱ κάτοικοι τῆς ὁποίας ὑποδεχθέντες αὐτὸν ψυχρότατα ὑπέδειξαν αὐτῷ ἐξ ἀρχῆς ὅτι τὰ εἰδεχθῆ αὐτοῦ σχεδία ἐναυάγησαν πρὸ τοῦ σκαταμαγῆτος πατριωτισμοῦ καὶ τῆς ἀγνῆς καὶ ἀδόλου πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσιώσεως τῶν τέκνων αὐτῆς. ἐφ' οἷς ἀίποτε, καταλλίλου ἠθυσίης περιστάσεως, διακρίνονται. Καὶ ὅτι, ὡς ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὰ ἐνταῦθα ἀφίχθη αὐτοῦ προσεκαλεσατο ὁ Γεν. Διοικητῆς πολίτας τινὰς, εἰς οὓς ἀνακοινῶσας τὸν σκοπὸν αὐτοῦ περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς παιδείας κ.λ. ἀπέσχε μὲν νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῶν ὑποβληθεῖσάν αἰτήσεων, ἔσχεν ὅμως τὴν ἀγαθὴν ὅτι νὰ ἀκούσῃ καὶ οὐδὲς τὴν ἀρενωπὴν τοῦ παριώτου κ. Χριστ. Ἀργυράκη φωνήν, ὑποστηρίζουσαν καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν συμπλητῶν μου, εὐπρόσδοκως νὰ ἀντιροῦθῃ δι' ἐπιχειρημάτων ἀκαταμαγῆτων τὰς ἰδέας αὐτοῦ. Σημειωτέων δὲ ἐνταῦθα ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν ὁ Γεν. Διοικητῆς ἀπεκάλεσε τοὺς πληρεξουσίους τῶν Σμητικῶν διὰ τῆς ἡἴιστα τιμητικῆς λεξέως «τρακίνη», συνεπεία τοῦ ὁποίου ὁ κ. Χριστ. Ἀργυράκης ἠναγκάσθη ἔπα ἀφερῶν τὸν ἀπεγνωσμένον τοῦτον μουσουλμάνον εἰς τὰ καθήκοντα τῆς ευπρεπειᾶς νὰ παρατήρησῃ αὐτῷ ὅτι προσβάλλει ἅπαν τὸ χριστιανικὸν στοιχεῖον τῆς Κρήτης, μεθ' ὃ προσεπαῖον ὁ Γεν. Διοικητῆς ὅτι δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς συμφωνίαν (ὡσεὶ ἐπρόκειτο περὶ ἀγορᾶς βίας) ἐκτόσθε πεπεραιωμένην τὴν συζήτησιν καὶ τὴν ἐποῦσιν, μόλις ὑπαφωσκούσης τῆς ἡμέρας, ἀνεχώρησε κατευθυνόμενος εἰς Χανιά. Καθ' ἃς δὲ ἔχωμεν πληροφορίας τα αὐτὰ συνεβησαν καὶ κατὰ τὴν ἐν Ῥεθύμνῳ διαμονὴν τοῦ Γεν. Διοικητοῦ.

Πρόκειται ἤδη νὰ μάθωμεν εἰς ποῖα νεὰ μηχανήματα θὰ καταφύγῃ οὗτος μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐγκυκλίου αὐτοῦ. Ὁ ἐφευρετικὸς αὐτοῦ νοῦς θὰ βυσοδομεῖται ἄλλοτε καὶ ἑτέραν πλεκτάνην ἢ θὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς παθούσης παρὰ τῷ χριστ. στοιχείῳ τῆς Κρήτης ὑπολαψίως,

ἦν διὰ τοῦ εὐθέως χαρακτῆρος αὐτοῦ ἐκτίσαστο κατὰ τὴν ἐν τῷ παρελθόντι διοικησιν αὐτοῦ καὶ τὴν ὅποιαν ἀπόλεσε διότι ἠκροῶτο τῶν κηκῶν καὶ φυλῶν εἰσηγήσεων τοῦ πολυμηχάνου φανατικοῦ συμβούλου Νουρῆ καὶ τοῦ ἀρχιγραμματέως Νόρ;

Καὶ αὖθις περὶ τῆς ἐν Κων/πόλει ἐκδιδομένης «Βυζαντίδος». Οἱ φιλόμουσοι ἀναγκῶσαι τῆς ἐντίμου ἐφημερίδος ἡμῶν θὰ ἐνθυμῶνται βεβαίως ὅσα περὶ τῶν ἐκ Κρήτης ἀνταποκριτῶν ἐγράψαμεν κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὥστε εὐελπιστοῦμεν ὅτι θὰ μᾶς δικαιοῦσιν ἀναγνωρίζοντες ἐν τῇ εἰς τὸ φύλλον αὐτῆς τῆς προπαραελθούσης Τετάρτης ἀλληλογραφία τοῦ ἐκ Χανίων ἀνταποκριτοῦ αὐτῆς, ὃ ὀνομαζόμενος παρὰ τῷ λαῷ Γιάγκος Νόρ, οὔτε ἠθικὴν οὔτε ἱερὸν οὔτε ὄσιον ἐν ἑαυτῷ φέρει, τὴν τακτικὴν δι' ἧς προδοτικῶς ὑπὸ ἀλλοίαν τῆς πραγματικῆς παριστάνει μορφήν τὰς ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῆς ταλαίνης πατρίδος ἡμῶν Κρήτης προσπάθειάς μας. Ἐν τούτοις ὁ ἄνθρωπος οὗτος κατέχει θέσιν ὑψηλὴν ἐν τῇ Κυβερνήσει τὴν τοῦ ἀρχιγραμματέως τῆς Νομαρχίας, λαμβάνων πενήτηντα λίρας Τουρκίας κατὰ μῆνα. Ἀλλὰ δι' αὐτὸ καὶ μόνον λαμβάνει καὶ τὰς 50 ταύτας λίρας, ἡμεῖς δὲ ἐν καιρῷ ἐκτιμήσαντες τὴν ἀξίαν τῆς θέσεως τοῦ ἀνθρώπου τούτου προσηγορέσαμεν αὐτὸν ἀργυρώνητον ἀνταποκριτὴν. Σ . . . .

Γ. Γ. Ὁ διαβόητος τῆς Νομαρχίας σύμβουλος Μουσταφᾶ Νουρῆ Πασσᾶς ἀνεχώρησεν ἐπ' ἄδεῖα εἰς Κων/πολιν. Ἐννοεῖται οἶκοθεν ὅτι ἐπαύθη. Ἡ Πύλη ἤρξατο, φαίνεται, συναισθανομένη τὴν θέσιν αὐτῆς ὥστε δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θέλει ἐκκαθάρει τὴν νῆσόν μας καὶ ἀπὸ τὰ λοιπὰ ζιζάνια, ἅτινα, ὡς μὴ ἔδει, παρεσέδυσαν εἰς τὸν διοικητικὸν κλάδον. Τοιαῦτα δὲ εἶναι σὺν τοῖς λοιποῖς καὶ ὁ ἀρχιγραμματεὺς Νόρ μετὰ τοῦ εὐθέως συμβούλου Θεοδωράκη Ἐφένδη.

3 Ἰουλίου, 9 ὥρα τῆς νυκτός. Ἐπέπρωτο ὁ κρητ. λαὸς νὰ ἴδῃ καὶ αὐτὴν τὴν μητέρα αὐτοῦ ἐκκλησίαν νὰ ἀντιστρατεύηται ἐναντίον του! Ὁ ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου διορισθεὶς Μητροπολίτης Κρήτης ἀφίχθη τὴν ἐσπέραν ταύτην ἐνταῦθα. Ὁ χριστ. λαὸς τῆς πόλεως μας ἐξεδήλωσεν αὐτῷ τὴν ὅποιαν ἔκαμεν ἐκ τῶν προτέρων ἀπόφασιν νὰ μὴ δεχθῆ αὐτόν. Ὁ μητροπολίτης ἀπατῶν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐδήλωσεν ὅτι πορεύεται εἰς Χανία ὅπως χαιρετήσῃ τὸν Γεν. Διοικητὴν κατὰ καθῆκον, μετὰ 15 δὲ ἡμέρας θὰ ἐπιστρέψῃ ἐνταῦθα. Ἡ ἐπιτροπὴ τότε εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ χριστ. λαὸς σκοπεῖ πᾶν βίαιον μέσον νὰ μετέλθῃ ὅπως μὴ ἔλθῃ ἐνταῦθα, ὃ δὲ Μητροπολίτης ἀπήντησεν τὰ ἐξῆς ἀκαὶ ἐβραῖοι ἂν γείνητε δὲν μὲ μέλλειν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν ἀφίχθῃν χθὲς π. μ. εἰς τὴν πόλιν μας ἀγγέλλει τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Βίσμαρκ διεκήρυσεν ὅτι εἶναι ἀδύνατος κατὰ τὸ παρὸν ἢ μεσολάβησις τῶν Δυνάμεων.

Δι κυριώτερον ἐν τῷ Μαυροβουνίῳ σουρρικαὶ δυνάμεις, μεταβαίνουσι εἰς Ἀριανούπολιν.

Λέγεται ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Κανάρη δὲν θὰ κηρύξῃ τὴν λήξιν τῆς συνόδου τῆς Βουλῆς διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.»

— Χθὲς ἐγένετο ἡ προαγγελθεῖσα Συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς «Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας», εἰς ἣν ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ βουλὴ ἐψήφισε τὴν γνωστὴν σύμβασιν μετὰ αὐτῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τρία μόνον ἔτη, ἐνῶ αὕτη ἦτο διὰ πέντε. Ἡ Συνέλευσις ὁμοθυμαδὸν παρεδέχθη τὴν ψφισθεῖσαν σύμβασιν, μὴ θελήσασα νὰ φέρῃ πρόσκομμά τι εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἢ ἀφορμὴν τινα

διαταράξεως τῆς κυβερνητικῆς ὁμονοίας. Ἀκολούθως ἡ Συνέλευσις ἀπεφάσισε τὴν ἀνανέωσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἑταιρίας ἐπὶ μίαν πενταετίαν.

— Δίαν ἀπροσπῶς καὶ ἥμισυ ἀβροφρόνως ἐπιπίπτει ὁ συντάκτης τῶν «Νέων» κατὰ τοῦ μέλους τῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐπιτροπῆς Γ. Ζολώτα, ἐνεῖρων ἐν ταῖς κατ' αὐτοῦ ὑβρεσὶ καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ κ. Καραβατσέλλος, ἄνθρωπος ἄλλως τὸ ἱερατεῖον καὶ τοὺς λειτουργοὺς τῆς θρησκείας ἡμῶν σεβόμενος, ἠδύνατο τὰ κατὰ τοῦ πρεσβυτέρου Γ. Ζολώτα παράπονά του, ὡς ἱερέως, νὰ καταγγείλῃ πρὸς τὴν Ἐπισκοπικὴν Ἐπιτροπὴν, ἀρμοδίαν νὰ θεραπεύσῃ ταῦτα, ὡς ἔχουσιν ἰδιάζουσαν διαδικασίαν διὰ τοὺς παρεκτραπομένους κληρικούς, ἐὰν δὲ ταῦτα δὲν ἀπέβλεπον τὰ καθαρὰ ἱερωτικά του καθήκοντα ἀλλὰ τὰ ἐπισκοπικὰ, πάλιν διὰ ταῦτα ἠδύνατο νὰ τὸν καταγγείλῃ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἀρμοδίαν νὰ δικάσῃ τὰς παρεκτροπὰς τῶν ἐπισκόπων καὶ ἐπισκοπικῶν ἐπιτροπῶν. Ταῦτα δὲ μὴ πράξας, ἀλλ' εὐθὺς ἀμέσως διὰ τῆς δημοσιότητος ἐπιτεθεὶς κατὰ τοῦ ἱερέως Ζολώτα, ὡς ἐπισκοπικοῦ μέλους καὶ ὡς κληρικοῦ, ἐλέγχεται ἀγνοῶν τὰ καθήκοντα τοῦ πολίτου καὶ τοῦ χριστιανοῦ, ἢ γινώσκων μὲν αὐτὰ, ἀδιαφορῶν ὅμως ἂν ὑβρίζων τὸν Ζολώταν ὑβρίζῃ δημοσίαν ἀρχὴν καὶ προσβάλλῃ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τὴν προΐσταμένην τοῦ τόπου ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν, καὶ τοὺς λειτουργοὺς τῆς Ἐκκλησίας. Εἴμεθα περίεργοι νὰ ἴδωμεν ἂν ἕως τὸρα διέγνω ὅτι ἔπρεπε νὰ προτιμήσῃ τὴν ἐπίσημον ὁδὸν τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ὑπὸ Ζολώτα, κατ' αὐτόν, παθόντων, ἢ τὴν ὁδὸν τῆς δημοσιότητος, ἐκθέτων καὶ ἑαυτὸν ὡς ἱεροκατήγορον καὶ τοὺς λειτουργοὺς τῆς θρησκείας του.

— Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν ἡμῶν ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ κ. Δεληγεώργη, Δημήτριος, καὶ τὴν Κυριακὴν ἀπῆλθεν εἰς Ἄνδρον μετὰ τοῦ Βουλευτοῦ κ. Καίρη, ὅθεν θὰ ἐπανέλθῃ μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας. Διατρέχει τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, φοιτᾷ δὲ πρὸ δύο ἐτῶν ἤδη εἰς τὸ Παναπιστήμιον.

— Τοῦ ὑπὸ τῆς κ. Μαριγῶς Πολίτου διευθυνομένου ἰδιωτικοῦ παρθεναγωγείου αἱ ἐξετάσεις ἐγένοντο τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐν μέσῳ ἱκανοῦ καὶ ἐλλεικτοῦ ἀκρατηρίου. Ἐκ τοῦ συνόλου δὲ τῶν ἐξετάσεων ἀπεδείχθη ὅτι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ ζήλου διευθύνεται τὸ ἐν λόγῳ Παρθεναγωγεῖον, καὶ εὐάρεστους καρποὺς ἀποφέρει τοῖς ἐμπειστευμένοις τὰ ἑαυτῶν κοράσια εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο γονεῦσιν. Αἱ μαθήτριάς πάνυ εὐσέχως ἀπῆλθον εἰς πάντα τὰ ἐρωτήματα, ἢ πολλὴ δὲ χάρις καὶ σεμνότης αὐτῶν ἀποδεικνύει ὅτι καὶ περὶ τὴν ἠθικὴν τὰ ἀρκοῦντα λαμβάνουσι διδάγματα ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ. Συγγάροντες ὅθεν τῇ κ. Πολίτου συνιστώμεν τὸ Παρθεναγωγεῖον αὐτῆς εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν δέουσαν ἀνάπτυξιν τῶν κορασίων τῶν γονεῖς.

— Ἐν ταῖς Ἀθηναϊκαῖς ἐφημερίσιν ἀνέγνωμεν μετὰ πλείστης χαρᾶς ὅτι μετὰ τῶν διακριθεισῶν μαθητῶν ἐν ταῖς ἐξετάσεσι τοῦ παρθεναγωγείου τῆς κ. Φλούχαρ ἦν ἡ θυγάτηρ τοῦ φίλου ἡμῶν καὶ συγγενοῦ Κωνστ. Γεράρδου, βιβλιοδέτου ἐν Κων/πόλει, Πολυξένη. Ἐφ' ᾧ συγχαίρομεν αὐτῇ τε καὶ τοῖς ἰδίῳις γονεῦσι, καθάσον οὐ μόνον περὶ τὰ μαθήματα ἀλλὰ καὶ περὶ τὰ ἦθη κόσμιον καὶ ἐπαινετὴν ἐπαδείξατο διαγωγὴν. Γ.

— Ἀσμένως ἀναγγέλλομεν ὅτι ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ ἐνταῦθα ἰδιωτικοῦ Ἑλλ. Σχολείου Γ. Οἰκονόμου διακριθῆσαν κατὰ τὴν Καλλιγραφίαν οἱ κ. Σ. Κόρπης,

Κ. Ζένιος, Α. Γίτσεμολαδάς, Δ. Τσιτσόπουλος καὶ Κ. Ξάνθοπουλίδης, ὅστις καὶ γεωγραφικὸν τῆς Ἑλλάδος πῖνακα ὑπὸ τὴν ἐδηγίαν τοῦ καλλιγράφου τοῦ Ἐκπαίδευτηρίου κ. Εὐτ. Γαράντινου, καλλιτεχνικώτατα εἰχεν ἰχνογραφήσει.

— Ὁ υἱὸς τοῦ ἐν Θήρᾳ ἐλεγκτοῦ τοῦ τελωνείου, σοιτητῆς ἐν Ἀθήναις, ἤρατο, ὡς λέγεται νέας τινός. Ὁ πατὴρ μαθὼν τοῦτο τὸν ἀνεκάλεσεν, οὗτος δὲ ἐδικούμενος τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, τὸν κατήγγειλεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ καταχρήσειν, αἵτινες δι' ἐπίτηδες ἀπεσταλμένου ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἀπεδείχθησαν ἀληθεῖς, ἐνοχοποιήσασαι καὶ τὸν προϊστάμενον τοῦ τελωνείου. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο, πρωτοφανὲς ἴσως εἰς τὰ χρονικά τῆς Ἑλλάδος, δημοσιεύομεν καθόσον ἐπροξένησεν ἐκπληξιν διὰ τὴν ἀφορμὴν τῆς καταγγελίας καὶ τὸν τρόπον δι' οὗ ἐρωτομανθῆς υἱὸς κατώρθωσε νὰ ἐνοχοποιήσῃ καὶ ἐκδικηθῇ τὸν ἑαυτοῦ γεννήτορα, ὡς διακλύσαντα τὰς ἐρωτικὰς αὐτοῦ σχέσεις.

— Ἡ Βουλὴ ἐψήφισεν τὴν παρελοῦσαν Τετάρτην εἰς γ'. ἀνάγνωσιν τὸν ἐκλογικὸν νόμον, καθ' ὃν ἡ διάρκεια τῆς ψηφοφορίας ὀρίζεται ἐπὶ μίαν ἡμέραν, ἀντὶ τῶν ἄχρι τοῦδε τεσσάρων. Διὰ τοῦ νέου νόμου προλαμβάνονται αἱ καλπονοθεύσεις, αἵτινες συνήθως ἐγίνοντο τὴν νύκτα μετὰ τὸ δῆθεν κλείσιμον τῶν καλπῶν. Γενόμενης δὲ παρατηρήσεως ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 105 τοῦ νομοσχεδίου, καθ' ἣν οἱ κατάλογοι κηρύσσονται ἄκυροι ἅμα τῇ δημοσίευσί τοῦ νόμου, ἀντίκειται εἰς τὸ 37 ἀρθρον τοῦ συντάγματος, δι' οὗ ὀρίζεται ὅτι ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς βουλῆς, οἱ ἐκλογεῖς συγκαλοῦνται ἐντὸς δύο μηνῶν, οἱ δὲ νέοι κατάλογοι δὲν θὰ εἴσιν συνεσταγμένοι, ὁ ὕπουργός τῶν ἐσωτερικῶν πρὸς ἄρσιν τῆς ἀσφαλείας ταύτης ὑπέβαλεν ἐρμηνευτικὸν νόμου σχέδιον. — Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὕπουργός ὑπέβαλε εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐπανέρχονται εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἐνεργείας μετὰ τὸν βαθμὸν ὃν ἔχουσιν ἀνθυπολοχαγοὶ τινες τοῦ πεζικοῦ ἐκ τῶν ἐν ἀποστρατίᾳ διατελούντων.

Τὴν δὲ ἐπιούσαν (Πέμπτην) συνελθοῦσα ἡ βουλὴ ἐψήφισεν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν τὰ ἐξῆς νομοσχεδία: 1) περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων· 2) περὶ κατασκευῆς χαλκίνων νομισμάτων· 3) περὶ προσθήκης Ἀρειοπαγιδῶν καὶ 4) περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων.

— Λέγεται ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν συγκαλέσειν τῆς Ἐθνοφυλακῆς καὶ τὴν πρόσκλησιν τῶν κληρωθέντων ἐρέδρων πρὸς συμπλήρωσιν τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ.

— Βασιλικὸν διάταγμα τῆς 24ης Ἰουνίου ἐκανόνισε τὰ περὶ κινήτου χαρτοσήμου ὡς ἐξῆς: Ἡ παρ' ἰδιωτῶν ἐπιθέσις κινήτου χαρτοσήμου εἰς ἔγγραφα δελτικά τοιαύτης ἐπιθέσεως, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν συναλλαγματοῦν ἐν γένει καὶ γραμματίων εἰς διαπαγήν, γίνεται πρὸς ἀριστερὰ τοῦ κειμένου τῶν ἐγγράφων, ἡ δὲ διαγραφή αὐτοῦ εἶναι ἔγκυρος τότε μόνον, ὅταν, πρὸς τῇ ἰδιοχείρῃ ὑπογραφῇ τοῦ ἐκδότου, γραφομένη κατὰ μῆκος τοῦ κινήτου χαρτοσήμου καὶ ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ, προστίθεται κάτωθεν ἐντὸς τοῦ χώρου τοῦ αὐτοῦ κινήτου χαρτοσήμου καὶ πλήρης ἡ χρονολογία, ἣτις πρέπει ν' ἀνταποκρίνηται ἀκριβῶς πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ κειμένου τῶν ἐγγράφων οὐσημεσίαν· πᾶσα κατ' ἄλλον τρόπον διαγραφή τοῦ κινήτου χαρτοσήμου θεωρεῖται ὡς παρὰ τὸν νόμον γινομένη, συνεπάγουσα τὴν ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου ἐφαρμογὴν τῶν

ποιῶν περὶ τῶν ἐπὶ ἀσήμου χάρτου ἐγγεγραμμένων ἐγγράφων.

— Κατὰ τὰς ἐκ Σάμου εἰδήσεις, γράφει ἡ «Νέα Σμύρνη», πλοίαριον ἐξ Ἰκαρίας, παραπλέον τὸ ἀκριτῆριον Κόρακα, προσεβλήθη ὑπὸ ἐτέρου, οὕτινος ἐπέβαινον ἐξ ἀνθρώποι. Οἱ πειραταὶ ἀφῆσαν παρὰ τοῦ ἐξ Ἰκαρίας πλοιαρίου 800 γρόσια καὶ ὅσον εἶχεν ἄρπον. Εἰς μάτην ὁ πλοίαρχος προσελπίθει τοὺς πειρατὰς νὰ τῷ ἀφήσωσι μέρος τοῦ ἄρτου πρὸς διατροφὴν, ἕως οὗ φθάσῃ εἰς τὴν πατρίδα του· οὗτοι ἀπάντησαν νὰ μὲν ἑυχαριστημένως, ἀφ' οὗ χαρίζουσιν αὐτῷ τὴν ζωὴν.

Βιβλιογραφία.

Ἐξεδόθη τὸ 23ον συλλάδιον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Φυλακῶν», περιέχον τὰ ἐπόμενα κεφάλαια: 1) Εἰδικὴ τῶν φυλακῶν διοικήσις· 2) Ἰσπανικαὶ φυλακαὶ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. 3) Ἡ φυλακὴ τοῦ Γιάννη· 4) Κακουργιοδικεῖον Ἀμφίσσης ὑπὸ τοῦ κ. Α. Π. 5) Ἀπομῶνσις ὑποδικῶν. 6) Κακουργιοδικεῖον Σύρου ὑπὸ τοῦ κ. Α. Π.

Τὸ διδασκικώτατον τοῦτο σύγγραμμα διπλοῦν σκοπὸν ἐκπληροῦν ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἀνάγκη νὰ ἀναγινώσκῃται ὑπὸ πάντων, ἐφ' ὅσον εἶναι τὸ κάτοπτρον τῆς κοινωνικῆς καταστάσεως τῆς ἡμετέρας Πατρίδος ἐν συγχερίσει πρὸς τὴν κοινωνικὴν κατάστασιν ἄλλων ἔθνων.

Ἐξεδόθη καὶ τὸ Δ'. περιοδικὸν φυλλάδιον τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Σ. Χιώτου ἐν Ζακύνθῳ ἐκδομένης «Κορινθῆς», περιέχον τάδε: Τὸ δράμα καὶ ὁ Ἑυριπίδης, ὑπὸ Β. Βυθούλκα. — Βεετχάβεν ὑπὸ Α. Ποττέν. — Αἱ θηριώδεις μαζαὶ τῶν Ἰνδιῶν ὑπὸ Ι. Σ. Μάνεσση. — Ὁ ἀπολωλὸς βίος ὑπὸ Ἑρμάνου Λούντζη (συνέχεια). — Π. Χιώτου ὁ Ἡλίας Ζερβός ὡς βιογράφος. — Συνειδήσις ὑπὸ Α. Φ. — Ὁ Μαργαριτῆς τοῦ Τολεδοῦ ὑπὸ Δ. Π. — Τὸ πτωχοκομεῖον. — Ἀνθοδέσμη. — Ἐπιγράμμα ὑπὸ Δ. Ἠλιακοπούλου. — Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς φιλάτης μου ἀνεψιάς ὑπὸ Α. Τριαάρδου. — Chi è osatei (πρὸ Σολωμοῦ). — Πρὸς τὴν Πύρρα, ἐκ τῶν ὠδῶν Ὀρατιου. — Δύσις αἰνίγματος. Αἰνίγμα Σ. Σ. Π. Ἡ ἐκλεκτὴ ὕλη τοῦ περιοδικοῦ τούτου, ὡς ἐκ τῶν ἀνω δημοσιευμένων ἐμφαίνεται καθιστᾶ περιττὴν πᾶσαν σύστασιν.

Ἐπίσης ἐξεδόθη τὸ ζ'. τεῦχος τοῦ ἀξιολόγου περιοδικοῦ ὁ «Παρασά», περιεχόμενα τοῦ ὁποῦοι εἰσὶ τὰ ἐξῆς: Ἐλευθερίου Θωμᾶ «Ἀνεκδοτὰ Φαναριωτικά». Ἀλέξανδρος Μουρούζης. — Ἰωάννου Α. Σούτσου «Ἀνθρωπολογία, συνοπτικὴ ἀνάλυσις τῆς περὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους συγγραφῆς τοῦ Quatrefages». — Κωνσταντίνου Κόντου «Μικραὶ φιλολογικαὶ διατριβαί». — Κωνσταντίνου Βαβῆ «Σύντομος ἱστορικὴ μελέτη περὶ Ἀλβανίας καὶ Ἀλβανῶν». — Τιμολεῶντος Ἀργυροπούλου «Περὶ λαλοῦντος τηλεγράφου». — Σ. Κ. Σκελλετροπούλου «Ἀρχαιολογικαὶ ἐν Ῥώμῃ ἀποκαλυψαί». — Δ. Π. Α. «Ὁ μουσικὸς, ἐπεισόδιον τοῦ ἐν Ἰσπανίᾳ ἐμφυλίου πολέμου (1833—1840)». Θεοδώρου Χέλδραϊ «Περὶ τῆς νόσου τῶν ἐν Κορινθίᾳ ἐλαίουδένδρων». — Ἀρχαιολογικά. (Εἰδήσεις). — Φιλολογικὸς Σύλλογος Πανασσός. — Χρονικά. (Φιλολογία, ἐκθέσεις καὶ διαγωνισμοί, τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι, θέατρον καὶ μουσικὴ). Μετεωρολογικὸν Δελτίον.

Ἡ εἰς Ἐπισκοπεῖον εὐρυχωροτάτη οἰκία τοῦ κ. Ἰωάννου Σψάμου ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ, εἴτε εἰς ἓν ἄτομον εἴτε εἰς πολλὰ ὄμοια. Ἡ διεύθυνσις πρὸς τὸν ἴδιον.